ELS ANUNCIS DE LA NOSTRA VIDA

ARA

Posa-l'hi, posa-l'hi, posa-l'hi!

'Póntelo, pónselo' (1990)

Sense Espàrtac no existiria *Póntelo, pónselo*. Ningú ho diu de manera tan clara i diàfana, però és una veritat com un temple. Al cinema sempre li devem coses bones, idees que t'il·luminen, espurnes de geni per poder vampiritzar i que quedin de conya traslladades al sempre vaporós i pervers llenguatge de la publicitat. Quan el gladiador Espàrtac s'alça per inculpar-se i diu que ell és Espàrtac, els seus seguidors, un per un, l'acompanyen i diuen que ells també són Espàrtac. Així mateix, quan el professor tronat, retrògrad, acòlit de la Conferència Episcopal, troba un condó al vestuari i pregunta a tots els alumnes de qui és aquella goma satànica, tots responen: "Meu", "meu", "meu".

Fa 31 anys la sida feia estralls i van ser tres ministeris els que volien ocupar-se de conscienciar els joves de la importància de fer servir el preservatiu. Els mateixos ministeris, Educació, Sanitat i Afers Socials, que quan la campanya de l'agència Contrapunto va estar a punt s'ho van fer a sobre i de cap manera volien que allò s'emetés per televisió. Recordem que l'any 1989 les privades encara eren a la casella de sortida i que només existien TVE i les autonòmiques, amb audiències astronòmiques.

Rodatge a Londres

Va ser una dona, la ministra Matilde Fernández, la que es va entossudir que allò tirés endavant. Els bastons a les rodes els posava un company seu de gabinet, Javier Solana. L'Església i les morals més fètides van posar-n'hi també uns quants. El pressupost per a la producció i emissió de l'anunci era ditiràmbic: 96 milions de pessetes. La primera idea era rodar-lo en una aula, però Solana s'hi va negar i es va aconseguir que l'escenari fos un gimnàs. Rodatge a Londres, amb actors britànics i doblatge a l'espanyol. Paradoxes, les que vulguis.

Pot passar desapercebuda, però la visibilització de la dona en la campanya cal prendre-se-la seriosament. Com interpretar, si no, el "Posa-l'hi"? La dona com a subjecte actiu de la relació sexual. Si no era una revolució poc li faltava. Com la revolució d'Espàrtac, esclar. Però, ara que hi penso, Espàrtac no existiria sense *Fuenteovejuna*, oi? "*¡Todos a una...!*" ◆

TONI VALL

PERIODISTA